

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene **COMUNICAT DE PRESĂ nr. 162/14**

Luxemburg, 2 decembrie 2014

Hotărârea în cauzele conexate C-148/13-C/150/13
A, B, C/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Curtea clarifică modalitățile prin care autoritățile naționale pot evalua credibilitatea orientării homosexuale a solicitanților de azil

Directivele 2004/83 și 2005/85 prevăd standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe pentru a putea beneficia de statutul de refugiat și, respectiv, la procedurile de examinare a cererilor de azil și precizează drepturile solicitanților¹.

A, B și C, resortisanți ai unor țări terțe, au formulat fiecare o cerere de azil în Țările de Jos, invocând temerea de a fi persecutați în țările lor de origine din cauza homosexualității lor. Cu toate acestea, cererile lor au fost respinse de autoritățile competente pentru motivul că orientarea sexuală a acestora nu a fost dovedită.

Cei trei solicitanți au declarat apel împotriva deciziilor respective. Sesizat cu aceste litigii, Raad van State (Consiliul de Stat, Țările de Jos) solicită Curții să se pronunțe cu privire la eventualele limite pe care le-ar impune dreptul Uniunii în ceea ce privește verificarea orientării sexuale a solicitanților de azil. Astfel, această instanță consideră că simplul fapt de a pune întrebări solicitantului de azil poate aduce atingere, într-o anumită măsură, drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Cu titlu introductiv, Curtea de Justiție arată în hotărârea pronunțată astăzi că declarațiile unui solicitant de azil referitoare la orientarea sa sexuală nu constituie decât punctul de plecare în procesul examinării cererii și pot să necesite o confirmare.

Cu toate acestea, modalitățile de apreciere, de către autoritățile competente, a acestor declarații și a elementelor de probă prezentate în susținerea cererilor de azil trebuie să fie conforme cu dreptul Uniunii și, în special, cu drepturile fundamentale garantate de cartă, precum dreptul la respectarea demnității umane și dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Pe de altă parte, această evaluare trebuie să fie individuală și să țină seama de statutul individual, precum și de situația personală a solicitantului (inclusiv de factori precum trecutul, sexul și vârsta acestuia) pentru a se stabili dacă actele la care a fost sau riscă să fie expus pot fi considerate o persecuție sau o vătămare gravă.

În acest context, Curtea furnizează următoarele indicații în ceea ce privește modalitățile de apreciere de către autoritățile naționale.

În primul rând, evaluarea cererilor de azil numai pe baza unor noțiuni stereotipe asociate homosexualilor nu permite autorităților să țină seama de situația personală și individuală a solicitantului în cauză. În consecință, incapacitatea unui solicitant de azil să răspundă la astfel de

¹ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52) și Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

întrebări nu este, prin ea însăși, un motiv suficient pentru a se concluziona în sensul lipsei credibilității solicitantului.

În al doilea rând, deși autoritățile naționale pot efectua, dacă este cazul, interogatorii destinate să aprecieze faptele și circumstanțele privind orientarea sexuală declarată a unui solicitant de azil, interogatoriile privind detaliile practicilor sexuale ale solicitantului sunt contrare drepturilor fundamentale garantate de cartă și, în special, dreptului la respectarea vieții private și de familie.

În ceea ce privește, în al treilea rând, posibilitatea autorităților naționale de a accepta, astfel cum au propus anumiți solicitanți de azil, săvârșirea unor acte homosexuale, supunerea lor la eventuale „teste” în vederea stabilirii homosexualității acestora sau chiar prezentarea unor probe precum înregistrări video ale actelor intime ale acestora, Curtea subliniază că, pe lângă faptul că asemenea elemente nu au în mod necesar o valoare probatorie, ar fi de natură să aducă atingere demnității umane, a cărei respectare este garantată de cartă. În plus, autorizarea sau acceptarea unui asemenea tip de probe ar avea un efect incitativ în privința altor solicitanți și ar conduce, *de facto*, la impunerea unor astfel de probe acestora din urmă.

În al patrulea rând, ținând seama de caracterul sensibil al informațiilor care au legătură cu sfera personală a unei persoane și, în special, cu sexualitatea sa, nu se poate concluziona în sensul lipsei de credibilitate a acesteia pentru simplul fapt că, din cauza reticenței de a dezvălui aspecte intime ale vieții sale, această persoană nu și-a declarat de la bun început homosexualitatea.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106